

<p></p><p><span style="font-family: verdana,geneva;"

mce_style="font-family: verdana,geneva;">Piše mr.Safet

Kuduzovi?</p><p>Islam kao savršeni koncept življenja uređuje ljudska društva na najidealniji način, od njihovih primarnih do sekundarnih potreba, pa, čak, u ljudskim odnosima i nebitnih stvari. Međuljudski odnosi definirani su šerijatskim tekstovima i dužnost je svakog muslimana da postupa shodno nađelima koja nalaže nađa vjera. U današnje vrijeme muslimanski ummet iskušan je "ulemom" koja daje fetve ukrasne lijepim manama koje odgovaraju većini ljudi. Često se takve izjave pravdaju okruženjem, društvenim potrebama, neminovnostima, kulturom itd. Dakle, prema mišljenju ovih kvaziučenjaka, šerijatska je dužnost i potreba udovoljiti ljudima, iako to rezultiralo nepokornošću Stvoritelju!</p><p><span style="font-family: verdana,geneva;"

mce_style="font-family: verdana,geneva;">

Rukovanje sa ženom

strankinjom, u mnogim muslimanskim društvima, postalo je normalno i svako osuđivanje u tom kontekstu predstavlja radikalnost u vjeri. Međutim, istina se ne poznaje po ljudima, već ljudi po istini. Najžalosnije je vidjeti kako vjerski službenici ili "učenjaci" koji slove kao autoriteti među ljudima krše ova nađela da bi pokazali kako se islam uklapa u sve što odgovara ljudskim prohtjevima, i da elastičnost islama, koju svakako ne možemo poreći, gotovo da nema svojih granica. Ako pogledamo u hadise Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nađi ćemo jasne predaje koje zabranjuju rukovanje sa ženom strankinjom. A strankinjom se tretira svaka osoba koja ne potpada pod kategoriju stalnih zabrana za brađnu vezu.

Dokazi o zabrani rukovanja sa strankinjom
1 .

Uzvišeni Allah kaže: “I ne pribliđavajte se nemoralu“ (Prijevod značenja El-Isra, 32.) Citirani ajet aludira na zabranu rukovanja sa ženama strankinjama. Naime, Uzvišeni Allah u ovome ajetu nije rekao: “Ne pribliđavajte se nemoralu“, već: “I ne pribliđavajte se nemoralu“, a dodir strankinje nedvojbeno je put ka nemoralu.

2. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “...i ruka žini nemoral, a njezin je nemoral dodir.“ (Muslim, 16/176/2657.)

3.

Buharija i Muslim zabilježili su da je Ašāa, radijallahu anha, izjavila: “Allaha mi, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nikada nije dodirnuo strankinju.“

4. Makal b. Jasir prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Da ti probodu glavu eljeznim šilom, bolje ti je nego da dotakneš strankinju.“

(Et-Taberani, 20/211-212/486, a imam El-Hejsemi tvrdi da su prenosioci ovog predanja pouzdani. Vidjeti: El-Medāmea, 4/326. Šejh El-Albani ovo predanje smatra dobrim. Vidjeti: Es-Silsiletus-sahiha, 1/447/226)

5. Aklija bint Ubejd prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, jednom prilikom rekao: “Ja ne dotičem ruke strankinja.“ (Taberani, u djelu El-Evsat, 6/293/6229, sa ispravnim lancem prenosilaca, tvrdi šejh Albani, u djelu Sahihul-dāamia, 2/1205/7177). U drugom, također vjerodostojnom hadisu stoji: “Ja se ne rukujem sa ženama.“ (Vidjeti: Sahihul-dāamia, 1/494/2513

Ibn Abdulberr u komentaru ove

predaje kaže: "U ovome hadisu je dokaz da muškarac ne smije dotaknuti strankinju niti se sa njom rukovati." (Vidjeti: Et-Temhid, 12/243.)
Hafiz El-Iraki rekao je: "Ako se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pored svoje žistote i nepogrešivosti u vjeri, nije rukovao sa ženama, drugi su prešli da se ne rukuju." (Vidjeti: Tarhut-tesrib, 7/43.)
Savremeni ekspert hadiskih znanosti šejh Nasiruddin el-Albani napominje: "Nema nijednog vjerodostojnog hadisa koji ukazuje da se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ikada rukovao sa strankinjama." (Vidjeti: Es-Silsiletus-sahiha, 2/65.)

Mišljenje islamskih učenjaka hanefijskog mezheba

1. Imam El-Serhasi (umro 490. god. po H.) kaže: "Nije mu halal (dozvoljeno) dodirivati njeno lice (tj. lice strankinje) niti njenu ruku (dlan)." (Vidjeti: El-Mebhut, 10/154.)

2. Imam Es-Semerkandi (umro 539. god. po H.) kaže: "Što se tiče dodira, to je haram, bez obzila bio popravljen počinjom ili ne." (Vidjeti: Tuhfetul-fukaha, 3/333.)

3. Poznati hanefijski pravnik El-Kasani (umro 587. god. po H.) zapisao je: "Ni u kom slučaju nije dopušteno dodirnuti lice ili ruku strankinje." (Vidjeti: Bedaius-sanaia, 4/297.)

4. Imam El-Merginani (umro 593. god. po H.) kaže: "Nije dopušteno dodirivati lice i ruke strankinje, iako ne postojala opasnost od buđenja strasti." (Vidjeti: El-Hidaje, 4/368.)

5. Imam Ebul-Fadl el-Mevsili (umro 683. god. po H.) kaže: "Nije mu dozvoljeno da ih dodiruje (lice i ruke strankinje) iako bio siguran da neće doći do buđenja strasti." (Vidjeti: El-Ihtijar, 4/417.)

6. Imam Fahrudin ez-Zejlei (umro 743. god. po H.) kaže: "Nije dopušteno dodirivati lice i ruke strankinje, iako ne postojala opasnost od buđenja strasti." (Vidjeti: Tebjinul-hakaik, 6/40.)

7. Imam El-Haskefi (umro 1088. god. po H.) tvrdi: "Nije dozvoljeno (halal) dodirivati lice i ruke strankinje, iako ne postojala bojazan od buđenja strasti." (Vidjeti: Ed-Durrul-muhtar, 6/367.)

8. Imam Ibn Abidin (umro 1252. god. po H.) kaže: "Kao što muškarcu nije dozvoljeno da dodiruje njeno lice i ruke, iako bio siguran da neće doći do buđenja strasti." (Vidjeti: Hašijetu Ibni Abidin, 2/97.)

Štaviše, neki hanefijski autoriteti smatrali su da je rukovanje sa zimmijom (sljedbenik Knjige koji islamskoj državi plaća glavarinu) pokućeno. (Vidjeti: Ed-Durrul-muhtar, 6/412). Šta onda reći za rukovanjem sa ženom strankinjom!!!

Mnogi hanefijski učenjaci napravili su razliku između starih i mladih žena, pa su dozvolili rukovanje sa starijim ženama koje muškarac ne bi nikada poželio, niti bi one poželjele muškarcu. Međutim, ovaj uvjet nije osnovan ni Kur'anom, ni sunnetom, ni mišljenjem učenjaka iz odabranih stoljeća. Potom, jedna te ista žena bit će iskušenje mnogim muškarcima a neće pojedincima! Muškarac zna da mu je određena žena iskušenje i da je probudila njegove strasti nakon što osjeti toplinu ili nježnost njene ruke, ne prije toga, pa kako onda ocijeniti da li je rukovanje u dotičnoj situaciji dozvoljeno ili zabranjeno?! Tako bi ovaj uvjet bio više teoretske nego praktične prirode.

Nema sumnje da je rukovanje sa mladom ženom veći grijeh nego rukovanje sa starijom osobom, ali u principu i jedan i drugi postupak su zabranjeni i podliježu hadisima koji nisu napravili razliku u tom pogledu, a Allah najbolje zna.

Učenjaci hanefijske pravne škole pozivaju se na postupak Ebu Bekra, radijallahu anhu, gdje navode da se ovaj ashab rukovao sa staricama. Također navode predaju u kojoj stoji da je Abdullah b. Ez-Zubejr unajmio staricu koja ga je njegovala, dodirivala i žistila njegovu kosu dok

je bio bolestan. (Vidjeti: El-Ihtijar, 4/417, i Tebjinul-hakaik, 6/40)

Me?utim, ove predaje koje se pripisuju Ebu Bekru i Ibnuz-Zubejru nisu zabilježene u zbirkama hadisa niti im je poznat lanac prenosilaca.

Najpoznatiji hadiski stručnjak hanefijske pravne škole hafiz Džemaluddin ez-Zejlei (umro 762. god. po H.) nakon što je citirao ove dvije predaje, rekao je: "Garib" (tj. nemaju lanca prenosilaca, niti se tim kontekstom prenose u hadiskim zbirkama). (Vidjeti: Nasbur-raje, 4/240.)
Imam hafiz Ibn Hadžer el-Askalani (umro 852. god. po H.) nakon što je citirao ove predaje od Ebu Bekra i Ibnuz-Zubejra, rekao je: "Nisam ih uspio pronaći (u hadiskim zbirkama)." (Vidjeti: Ed-Diraje, 2/225.)

Možemo kategorički tvrditi da predanje koje ne mogu pronaći hafiz Ez-Zejlei i Ibn Hadžer ne vrijedi ni spomena. Ova činjenica jasna je svakome ko iole poznaje stepen ovih učenjaka u velikoj hadiskoj plejadi.

Islamski učenjaci ostalih pravnih škola također zabranjuju rukovanje sa ženama strankinjama. Imam Ahmed upitan je o rukovanju sa strankinjama pa je to čestoko osudio, čak i rukovanje preko odjeće. (Vidjeti: El-Adabu-š-šeraije, 1/693.)

Kada tzv. "vehabije" dižu ruke u namazu, ili aminuju povišenim glasom, ili, ili... (dakle, kada čine ono što nije sunnet u hanefijskoj pravnoj školi), tada prave smutnju, nered, razdor i potiru mezheb. S druge strane, kada se izdaju fetve o dozvoli rukovanja sa ženama strankinjama (što je haram u hanefijskom mezhebu, bez ikakvih razilaženja), tada nije obaveza slijediti hanefijski (niti bilo koji drugi mezheb), već ono što odgovara uvijekovoj duši. Dakle, hanefijski mezheb nam služi kao podstapalica, a ne kao izvor našeg fikha. Pojedinci imaju pravo raditi suprotno hanefijskom mezhebu iako bila riječ o halalu i haramu, dok drugi nemaju pravo uraditi čak ni ono što oponira boljem i prečem po hanefijskom mezhebu!!! Zbog čega dupli aršini i nepravda prema ljudima? Zar samo zato što se njihov fizički izgled razlikuje od "tradicionalnih" muslimana? Nijemi jezici kao da govore: Neka, tako im i treba, ko ih je tjerao da budu "vehabije".</p><p>minber.ba
</p>